

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku A. G.
przy uczestnictwie E. G. i J. G.
o zniesienie współwłasności, dział spadku i podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania J. G.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie
z dnia 9 maja 2014 r., sygn. akt V Ca 2785/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
ustala, że wnioskodawczyni i uczestnicy postępowania ponoszą
koszty postępowania kasacyjnego związane ze swoim udziałem
w tym postępowaniu.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie na zachodzącej nieważności postępowania oraz potrzebie wykładni art. 382 k.p.c.

Stanowiska skarżącego nie sposób jednak podzielić. Nie sposób mówić o nieważności postępowania, której skarżący upatruje w pozbawieniu możliwości obrony uczestniczki E. G. oraz niewłaściwej reprezentacji wnioskodawczyni A. G.. Abstrahując od faktu, że skarżący podnosi nieważność postępowania wskazując na pozbawienie możliwości obrony i niewłaściwą reprezentację u innych uczestników, a nie po jego stronie, to nie sposób mówić o tym, że do uchybień tych w rzeczywistości doszło. Po pierwsze wskazane w skardze okoliczności dotyczą w znaczącej części okoliczności z postępowania przed Sądem pierwszej instancji podczas, gdy Sąd Najwyższy kontroluje przede wszystkim postępowanie drugoinstancyjne. Po drugie zaś, zarówno E. G., jak i A. G. dokonywały czynności w postępowaniu osobiście już po zdarzeniach, na które wskazuje skarżący i zaakceptowały czynności dokonywane wcześniej.

Analiza podstaw skargi kasacyjnej nie uzasadnia także twierdzenia, że jest ona w sposób oczywisty uzasadniona, gdyż zmierza ona przede wszystkim do podważenia wiążących Sąd Najwyższy ustaleń faktycznych w sprawie (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 1 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

l.n